

# Majnikove pesmi.

Zložil Bogumil Gorenjko.

## Poslušajte pesmi te!

Poslušajte pesmi te;  
pel jih je cvetoči maj,  
ko se vračal je v naš gaj,  
v naše lože vasovat!

Poslušajte pesmi te;  
pevala jih je pomlad  
sredi pomlajenih trat,  
sredi radostnih dobnav!

Pesmi te pa jaz sem čul:  
pa so šle mi do srca,  
kakor majnik prek polja,  
in ostale so mi v njem!

## Na božjo pot!

Šla je hčerka z mamico,  
šla na svefo božjo pot  
k sveti božji Materi  
tja na Radostno gorô.

Sveta Mati, glej, tako  
moja pesem z dušo mojo  
k Tebi gre na božjo pot,  
da mi milost skažeš svojo,  
varuješ me grehov, zmot!

## Kaj, da danes deci . . .

Kaj, da danes deci  
kar žari v očeh,  
kar žari ji v licih  
radost, sreča, smeh?

Kaj se v mladih srcih  
ji vzbudilo je,  
kaj se v mladih dušah  
ji rodilo je?

Kaj ne vidite?  
Šmarnic poln je gaj!  
Kaj ne veste še,  
da prišel je maj?!

In da deca roma  
srečna vsa brez mej  
srečo voščit svoji  
ljubljeni Gospej?

Oj zato ji danes  
kar žari v očeh,  
kar žari ji v licih  
radost, sreča, smeh!

## Kdo je cvetôv nasejal?

Kdo je cvetôv nasejal  
na trato mlado,  
zvezdice kdo je nažgal  
na jasno nebo?

Sveti Devici Gospod  
je rož nasejal,  
sveti Devici Gospod  
je zvezde nažgal.

V čast ji zdaj bodo cvetele  
ob potu za maj,  
v čast ji zdaj bodo gorele,  
ko prišla bo v gaj  
praznovat svoj maj!

## Pred kapelico.

Tam pred kapelico  
lurške Gospe  
rastejo lilije,  
čiste in bele,  
kakor je halja  
lurške Gospe.

Tam pred kapelico  
lurške Gospe  
molijo deklice,  
vse še nedolžne,  
kakor so lilije  
lurške Gospe.

Vdano, zaupno  
k lurški Gospej  
dvigajo deklice  
očke nedolžne,  
prav kot potonike  
lurške Gospe.

### Na paši.

Pa na paši včeraj peli  
so pastirčki trije,  
oj pastirčki, verni sinčki  
Matere Marije :

»Pa pastirčki betlehemski  
so ovčice pasli  
sredi tihe polnoči  
v sveti noči blaženi.

Pa naenkrat priletijo  
angeli k njim zlati,  
radostno jim zapoje  
sveto pesem blaženo :

»Brž hitite, oj pastirčki,  
gledat čudo v hlevcu :  
v jaslicah leži otrok,  
v jaslicah leži vaš Bog!«

Oj pastirčki betlehemski,  
srečni vi pastirčki !  
Videli ste Jezusa,  
Rešenika svojega!

Videli ste Jožefa,  
videli ste božjo Mater,  
našo ljubljeno Gospo,  
ki nas ljubi presrečno!«

### Čula ga je dobra Mati.

Pa naš Tonček, mali Tonček,  
šel je tja h kapelici,  
molit šel je mali Tonček  
k Majke božje celici :

»Ljubljena Mati, gotovo ti  
Jezusčka rada imaš,  
ljubljena Mati, gotovo te  
Jezusček prav rad ima.  
Veš, da neskončno hudo  
bilo bi Jezusčku,

če bi umrla mu ti.  
Sliši me, Mamica,  
mater ozdravi mi,  
ki mi bolni leže,  
Mamica dobra ti!« —

Čula ga je dobra Mati,  
in še pred večerom v kočo  
angélci prišli so zlati,  
ozdravili mamico.

### Križev pot.

Šlo je dete z mamo v cerkev  
molit sveti križev pot,  
oj nedolžno dete srečno,  
ki še ni poznalo zmot.

Pa je s prstkom pokazalo  
na podobo žalostno,  
pa je tiho povprašalo  
svojo dobro mamico :

»Mama, kdo je tista žena,  
ki pod križem tam stoji,  
v modri halji, tožna, bleđa,  
ki pod križem tam medlí?«

»»To je božja Mati, dete.  
Zadnjič s Sinom govori,  
prosi ga, da naj nam grehe,  
zmote naše odpusti.««

»Kdo pa tak hudoben bití  
more, draga mamica,  
da bi božjo žalil Mater,  
da bi žalil Jezusčka?«

Nič ni rekla mati, tiho  
je molila križev pot  
in, da dete bi Marija  
varovala grehov, zmot.

### Tamkaj za vasjo.

Tamkaj za vasjo v kapeli  
vedno lučica gori,  
tamkaj za vasjo v kapeli  
nikdar roža ne sahní.

Kdo priliva lučki olja,  
da ves čil je vedno žar;  
kdo zaliva v lončkih rože,  
da ne sahnéjo nikdar?

Srebrrolasa Marta streže  
svoji božji Mamici,  
ona je oskrbovalka  
v drobčkani kapelici.

In Marija zre veselo  
svojo staro strežnico;  
malo časa še in vzela  
bode k sebi jo v nebo.

Tam bo srebrrolasa Marta  
stregla ljubljeni Gospej  
in se ji zahvaljevala  
srečna, radostna brez mej!

### Kaj se že poslavljaš?

Kaj se že poslavljaš,  
rajski angel maj,  
res se že odpravljaš  
v sveti raj nazaj? —

Pa če res se vračaš,  
maj, že v sveti raj,  
pa se spomni tamkaj  
naše dece vsaj!

Pa povej Mariji,  
kak molila je,  
in ves mesec vneto  
jo častila je!

Pa poprosi dobro  
milostno Gospo,  
da pod svoje varstvo  
vzame dečico!

Da naj jo izroča  
Jezusu vsak dan,  
saj je On prijatelj  
deci najbolj vdan!

### Za slovo.

Naš klic te ne ustavi,  
ti greš, prelepi maj, —  
a v srcu vsaj ostani,  
ostani v duši vsaj!

Da srca kakor deca »Bodite čisti, sveti,  
nedolžna, čista vsa, ponižni kot otrok,  
postanejo nam tukaj da pridete kdaj k meni,«  
deležna že neba! je rekel Jezus-Bog.

Daj blagoslov nam, majnik,  
ne hodi prej odtod,  
daj blagoslov, kot dal ga  
otrokom je Gospod!



## Deklamovanke.

### 3. Sirota.

Pomlad k nam zopet plava,  
vse se je veseli;  
le meni klone glava —  
za me pomladi ni.

Saj zame več ne cvéte  
pomladi cvet noben;  
če roka venec splete —  
za grob je narejen.

Več roka ne odpira  
mi vrat pod rodni krov,  
nihče ne razprostira  
več rok mi v blagoslov.

Roditelja ločila  
na vek sta se odtod  
in mene zapustila —  
siroto vseh sirot.

O daj mi dobrotljivo  
nebo, kar vzelo si!  
Spomin na božjo njivo  
pogled mi vsak budi.

Poslovenil Fr. Ločniškar.

